

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 4. S. Hugonis Gratianopolitani extrema.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66385)

Sæcul. XII. rit, originem Regni ad hanc Anacleti An-
 A.C. 1130. tipapæ concessionem referunt. Cete-
 rum Anacletus hoc eodem anno in Sici-
 liam misit Cardinalem *de Comitibus*, qui
 Rogerio Panormi in Natali Domini Coro-
 nam Regiam imposuit.

§. IV.

S. Hugonis Gratianopolitani extrema.

Ernold. vit. At Innocentius quoque sibi ipsi non de-
S. Bernard. erat, sed missis nunciis Ecclesiam Gal-
lib. 8. c. 1. licanam omnia, quæ acta erant, edo-
vit. S. Hugo cuit, Episcoposque monuit, ut Schisma
c. 5. 1. April. damnarent, tumque ipse in Franciam
to. 9. p. 44. con migravit. Priusquam vero adve-
 nisset Papa, S. Hugo Episcopus Gratia-
 nopolitanus cum aliis Episcopis Anicium
 se contulit, quamvis variis corporis infir-
 mitatibus & gravi ætate premeretur,
 quippe ad annum vitæ circiter septuage-
 simum octavum pervenerat. Is cum
 certissime sciret, Petrum Leonis non ex
 vitæ merito, sed familiæ suæ potentia &
 vi fuisse electum, nullam rationem ha-
 bens amicitia & obsequiorum, olim a Pe-
 tro & parente ejus sibi exhibitorum, soli
 Justitiæ & Ecclesiæ emolumento inten-
 tus, eundem in illo Concilio, consentien-
 tibus ceteris Episcopis, tanquam Schis-
 maticum excommunicavit. Quæ cen-
 sura contra Anacletum ob maximam, qua
 Hugo

Hugo pollebat, auctoritatem, gravissimi Sæcul. XII.
 ponderis fuit. A.C. 1136.

Aliquot abhinc annis Sanctus hic Præ-
 sul, missis ad Honorium Papam Legatis,
 Sedem suam Episcopalem relinquendi li-
 centiam petierat. Nam quietis deside-
 rium, quod eum ab initio suscepti oneris
 subierat, eum toto vitæ tempore tenuit,
 crevitque, cum Sanctus Vir senectutem
 sibi tacito pede comitantibus morbis ad-
 venisse sensit. Se ipsum Servum inuti-
 lem æstimabat, qui locum Episcopi occu-
 paret, honoresque & census perciperet,
 licet merita sibi deessent, & nullus fru-
 ctus sequeretur. Verum quod optabat
 ab Honorio Papa neququam impetravit,
 qui nuncios ejus remisit cum epistola, in
 qua Senem consolabatur & hortabatur
 ad perseverandum. Necdum tamen a
 proposito dimotus est Hugo; quin Ro-
 mam ipse profectus, Papam obsecravit,
 ut concessa sibi reliquos vitæ dies in quie-
 te transgendi facultate, meliorem Pasto-
 rem Ecclesiæ Gratianopolitanæ daret.
 Sed persuasum sibi habebat Papa, nullum
 alium tum auctoritate, tum bono vitæ
 exemplo Fidelibus suis Hugone utilio-
 rem futurum esse. Ergo concessis aliis,
 quas petierat rebus, solatium ut potuit
 suggessit, & honorifice Senem dimisit.

Excommunicationis censura in Ana-
 cletum Antipapam lata ultimum fuit
 S. Hu-

Sæcul. XII. S. Hugonis opus, memoratu dignum;
A.C. 1130. exinde enim viribus corporis deficientibus, ceterarum rerum omnium, si Spirituales excipias, memoriam amisit. Tandemque animam Deo reddidit Feria VI. ante Dominicam Palmarum, prima die Aprilis, anno millesimo centesimo trigesimo secundo, annos vitæ ad minimum octoginta, & a suscepto Episcopatu quinquaginta duos numerans. Parentarunt autem Episcopi tres, Geofridus Carnotensis, qui eum ægrotantem inviserat, Udalricus Diensis, Sancti Viri defuncti Discipulus, & Hugo Cartusianus, quem se vivo Episcopum Gratianopolitanum ordinari curaverat.

Gall. Christ. Ejusque Successores plus integro Sæculo e Cartusia evocati sunt. Ceterum S. Hugo, biennio post obitum suum ab Innocentio Papa secundo Sanctorum catalogo adscriptus, eadem die, qua animam efflavit, ab Ecclesia colitur.

Martyr. Ro.
1. April.

§. V.

Concilium Stampense.

Ludovicus Crassus Rex Franciæ, his compertis, quæ Romæ acta fuerant, Concilium Stampis celebrandum indixit, ubi ad examen vocaretur quæstio, quis ex duobus, qui se Romanos Pontifices dicebant, magis canonicè fuisset electus. S. Bernardus a Rege & ab Episcoporum præ-

Sug. vit.
Lud. 317.